

Minister har paataget sig ved denne Afgørelse. Den højtærede Minister kunde da i det mindste have sat Birkedommer Sylow paa Anklagebænken. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Minister selv skulde skride ind og maaske gaa til Afskedigelse eller saadant noget, men han kunde have sat Birkedommer Sylow paa Anklagebænken, saa havde Befolkningen da forstaaet, at der var Ret i Danmark, ogsaa overfor Birkedommere. Skulde Birkedommer Sylow saa være bleven frifundet for Retten, naa, ja, det maatte man bøje sig for, selv om man ikke havde kunnet indse, at det var rigtigt. En saadan Dom havde heller ikke været styrkende for Retsbevidstheden, men vi have fra vore Domstole set adskillige Afgørelser, som heller ikke have været det, og vi maatte naturligvis have bøjet os. Men i det foreliggende Tilfælde, synes jeg, der havde været Grund til at skride ind, og jeg tror, at Flertallet af Danmarks Befolkning har samme Opfattelse og beklager, at den højtærede Minister ikke er skreden ind i dette Tilfælde. Slet intet at foretage sig, efter at man selv med stærke Ord har brudt Staven over Birkedommer Sylow ved at sige: Jeg vægrer mig ved at tro, at en Birkedommer i Danmark i 1911 kan have udtalt sig saaledes, synes jeg er rent galt. Birkedommer Sylow sidder endnu i Embedet, sidder som en af de Smaakonger, jeg omtalte forleden, der føle sig kaldede til at herske over Befolkningen, han er en rask og mobil Mand endnu, der fornylig er gjort til Landstingsmand. Hvad Garantier har man da for, at en Gentagelse af det, der er gaaet upaataalt hen, ikke finder Sted? Vi se jo, at Birkedommer Sylow praler af, hvad han har gjort, eller i alt Fald ikke beklager det.

Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen): Hvad synes det ærede Medlem om den Afgørelse, det ærede Medlem, som under Finanslovens første Behandling sagde, at hvis det bekræftedes, hvad der var fremdraget, var den Mand efter hans Mening ikke værdig til at beklæde et Dommersæde? Hvad siger det ærede Medlem nu? Jeg har ikke hørt det ærede Medlem sige noget. Jeg haaber, det ærede Medlem her under Forhandlingen vil udtale sig om, hvorvidt han synes, at den Afgørelse er rigtig, om han i den Grad er slaaet om fra det, han mente under Finanslovens første Behandling, og i saa Fald, hvis det ærede Medlem kan billige Afgørelsen og akkviessere ved den, om han da har faaet særlige Oplysninger udover dem, der ere tilflydte os og Of-

fentligheden. Finder det ærede Medlem Overensstemmelse mellem sin egen Udtalelse og den højtærede Ministers Afgørelse? Eller finder han Overensstemmelse mellem den højtærede Ministers Udtalelse og den Afgørelse, der er truffen? Det vilde jeg meget gerne høre det ærede Medlem udtale sig om, og jeg tror, det ærede Medlems Ord ville blive hørte ude i Befolkningen med stor Interesse.

Vi Socialdemokrater kunne ikke finde nogen Overensstemmelse mellem den højtærede Ministers Udtalelse ved Finanslovens første Behandling og den Afgørelse, han har truffet. Derfor tillade vi os at stille følgende Forespørgsel: „Hvorledes bringer Justitsministeren sin Afgørelse i Spørgsmaalet om Birkedommer Sylow i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Finanslovsforslagets første Behandling?“

Justitsministeren (Bülou): Det, som denne Sag drejer sig om, er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Stege (Jessen) netop sluttede med, hvorledes jeg bringer min Udtalelse ved Finanslovens første Behandling i Overensstemmelse med, hvad jeg senere har foretaget mig, og det skal være mig en Fornøjelse at besvare Spørgsmaalet. Jeg skal tage igennem Punkt for Punkt, hvad jeg sagde den Gang, og dernæst oplyse, hvad jeg har foretaget senere. Jeg sagde saaledes: „I Forbindelse med denne Sag vil jeg omtale de Angreb, som oprindeligt fra socialdemokratisk Side ere blevne rettede mod Birkedommer Sylow, idet jeg tror, at der er en Forbindelse mellem Frederiksberg Politis Opræden under Sporvejsstrejken og Oprindelsen til disse Artikler i „Social-Demokraten“, saa jeg med det gamle Ord kan sige: Man mærker Hensigten og bliver forstemt“.

Hvad jeg sagde den Gang, staar jeg fuldt ud ved. Jeg tvivler ikke om, at det fra Socialdemokraternes Side netop var Aarsagen til, at man begyndte en Pressekampagne mod Sylow, at han havde traadt op, som han havde, under Sporvejsstrejken og holdt Urolighederne nede. Og i Slutningen af mine Udtalelser den paagældende Dag betonedede jeg ogsaa, at den Grund, hvorfor det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) tog Ordet, ikke var den samme som de Herrer Socialdemokraters, idet jeg sagde, at „jeg fik det bestemte Indtryk, at den Opfordring, som det ærede Medlem fra Bælum rettede til mig, ikke skyldtes uvedkommende Motiver, men var et Udslag af en berettiget Indignation over den